సాహిత్యప్రక్రియలన్నింటిలోనూ లోకప్రియమైనది నవల. సమకాలీన సమాజానికి దర్పణం పడుతూ, రచనాకాలపు సామాజిక, రాజకీయ, సాంస్కృతిక పరిస్థితులను ముందుతరాల పాఠకులకు అందించగల శక్తి నవలాసాహిత్యానికి ఉన్నది. సామాన్యుడికి అందుబాటులో ఉండటం వల్ల నవలాప్రక్రియకు సామాజిక మార్పులు, వ్యక్తిత్వ మార్పులు కలిగించగల శక్తి ఉంది. అటువంటి శక్తివంతమైన నవలాసాహిత్యంలోని కొన్ని ఉత్తమ నవలలను ఎన్నుకుని, ఆ నవలల్లోని నాయకుల పాత్రలను పరిచయం చెయ్యాలన్నది ఈ వ్యాసపరంపర ఉద్దేశం.

అతడు - ఆమె : అతడు

కేవలం ఉత్తమ లక్షణాలున్న నాయకులనే కాకుండా విభిన్న వ్యక్తిత్వాలున్న నవలా నాయకులను పరిచయం చెయ్యాలన్నదే ఈ వ్యాసపరంపరల ఉద్దేశం. చదువరులకు.. 'నాయకుడు ఇలా ఉంటే బావుంటుంది' అనుకోవడంతో పాటూ ' ఇలా కాకుండా ఉంటే లేదా ఫలానా లక్షణాలను వదిలేస్తే.. బాగుంటుందేమో' అనిపించాలన్నది నా అభిలాష. అందువల్ల ఈసారి డాక్టర్ ఉప్పల లక్ష్మణరావు గారి **'అతడు - ఆమె'** నవలానాయకుడైన **శాస్త్రి** పాత్రచిత్రణ గురించి రాయాలని సంకల్పించాను. నవలలో 'అతడు, ఆమె , అతడు , ఆమె.. ' అంటూ ఇద్దరు వ్యక్తుల డైరీ పేజీలనూ, ఒకే విషయం గురించి వారిద్దరి అభిప్రాయాల్లో కనబడే తేడాలనూ చూపిస్తుంటారు రచయిత. అందువల్ల ఈ నవలానాయకుడికి అసలు పేరును కాక "అతడు" అనే పేరునే శీర్షికగా ఉంచాను.

ఎవరతడు? అతడి పూర్తి పేరు వల్లభజోస్యుల చిదంబర శాస్త్రి! భార్య "ఏమోయ్..శాస్త్రీ" అని పిలుస్తూంటుంది. మహిళలను ఆకట్టుకోగల స్ఫురద్రూపి, బుద్ధిమంతుడు, తెలివైనవాడు అతడు. స్వాతంత్ర్యోద్యమనాటి కాలంలో సీమలో బారిస్టరీ

చదువుకుని వచ్చి చెన్నపట్నంలో ప్రాక్టీసు పెడతాడు అతడు. అర్థశాస్త్రం చదువుకుని క్వీన్స్ కాలేజీలో ప్రొఫెసర్ గా పనిచేస్తున్న శాంతం పరిచయం అవుతుంది అతడికి. అది స్నేహంగా మారి, అభిప్రాయాలు అభిరుచులు కలిసి, అవన్నీ ప్రేమగా మారి మూడేళ్ళ సావాసం తరువాత ఇద్దరూ రిజిస్టర్ పెళ్ళి చేసుకుంటారు. త్యాగరాజ కీర్తనలు పాడుకుంటూ, షికార్లూ చేసుకుంటూ కులాసాగా హాయిగా కాలం గడిపేస్తారు కొంత కాలం. రాన్రానూ వారిద్దరి అభిప్రాయాల్లో ఎన్ని భిన్నాలున్నాయో గమనిస్తూ ఆశ్చర్యపోతారు. తమది ఒకటే మనస్సు, ఒకటే దేహం కాదు.. దృక్పథాలే వేరుగా ఉన్నాయి అని తెలుసుకుంటారు. మొదట్లో సర్దుకుపోతారు కానీ కాలం గడిచేకొద్దీ చికాకు పెరిగి కీచులాటలూ, వాగ్యుద్ధాలూ ఎక్కువవుతాయి. ఇద్దరి మధ్యనా దూరాన్ని పెంచుతున్న ఈ అగాధాలు తామిద్దరినీ ఏ దరికి చేరుస్తాయోనని బెంగపడుతూంటారిద్దరూ! భార్యాభర్తలిద్దరూ రాసుకునే డైరీల ద్వారా వారి అభిప్రాయాలు, వాటిలో మార్పులూ మనకు తెలుస్తుంటాయి. డైరీ అనేది మనిషి మనసుకు సరైన అద్దం కాబట్టి రచనలో కనబడే నిజాయితీ మనల్ని ఆకట్టుకుంటుంది.

"అతడు - ఆమె" రచయిత - డాక్టర్ ఉప్పల లక్ష్మణరావు :

స్వాతంత్ర్యోద్యమంలో పాల్గొని, తర్వాత ఎన్నో దేశాలు తిరిగి, స్విస్ వనితను వివాహమాడి, మాస్కోలో తెలుగు అనువాదకుడిగా పనిచేసి, సుమారు నలభై గ్రంధాలను తెలుగులోకి అనువదించిన ఘనత డాక్టర్ ఉప్పల లక్ష్మణరావుగారిది. చివరి రోజుల్లో స్వస్థలమైన బరంపురంలో ఉంటూ, అభ్యుదయ రచయితల సంఘంలో చేరి ఎన్నో రచనలు చేసారు. 'బతుకు పుస్తకం' అనే ఆత్మకథను రాసారు.

ప్రేమ వివాహం చేసుకున్న ఓ భార్యాభర్తల అనుబంధాన్ని స్వాతంత్ర్యోద్యమ నేపథ్యంతో సృజించి, ఆ ఉద్యమం ప్రభావం వారి వైవాహికజీవితాన్ని ఏ దరికి చేర్చింది? ఆనాటి జనజీవనాన్ని తీవ్రంగా ప్రభావితం చేసిన స్వాతంత్ర్యోద్యమం వారి జీవితాల్లో ఎలాంటి మార్పులు తెచ్చింది.. వారిద్దరి మానసిక సంఘర్షణ ఎలాంటి పరిణామాలకు దారి తీసింది.. మొదలైన అంశాలను రచయిత చాలా ఆసక్తికరంగా "**అతడు - ఆమె**" నవలలో చిత్రీకరించారు. కథను ఆటోబయోగ్రఫికల్ టెక్నిక్ ద్వారా నడిపిస్తారు రచయిత. మొదట రచయిత స్వస్థలమయిన బరంపురంలో వెలువడిన ఓ లిఖితపత్రికలో ధారావాహికలా ఇది ప్రచురితమైంది. తరువాత వారి తల్లిగారి సలహాపై స్వాతంత్ర్యపోరాటం నేపథ్యంతో 1950లో మళ్ళీ కథను తిరగరాసారుట లక్ష్మణరావుగారు. కొన్నేళ్ళ తరువాత మిత్రుల ప్రోత్సాహంతో ఈ నవలను పొడుగిస్తూ మిగతా భాగాలు రచించగా, మొత్తం నాలుగు భాగాలతో అందుబాటులోకి వచ్చిందీ నవల. స్వాతంత్ర్యానికి పూర్వం దేశంలో నెలకొన్న రాజకీయ పరిస్థితులు, సమాజంపై వ్యక్తులపై స్వాతంత్ర్యోద్యమ ప్రభావం, ఆనాటి కాంగ్రెస్ పార్టీ వ్యవహార శైలి, క్విట్ ఇండియా ఉద్యమం, కమ్యూనిజం, స్త్రీ పురుషుల అనుబంధాలూ, వైవాహిక సంబంధాలు, స్నేహాలు, స్త్రీ స్వాతంత్ర్యం, మానసిక సంఘర్షణ మొదలైన ఎన్నో అంశాలను స్పృశిస్తుందీ నవల. లక్ష్మణరావుగారి విస్తృత పరిజ్ఞానం, అభ్యుదయ భావాలూ, పాకశాస్త్ర ప్రావీణ్యం, వివిధ ఆసక్తులూ, కళాభిరుచి మొదలయినవాటి గురించిన అవగాహన కూడా కల్పిస్తుందీ నవల.

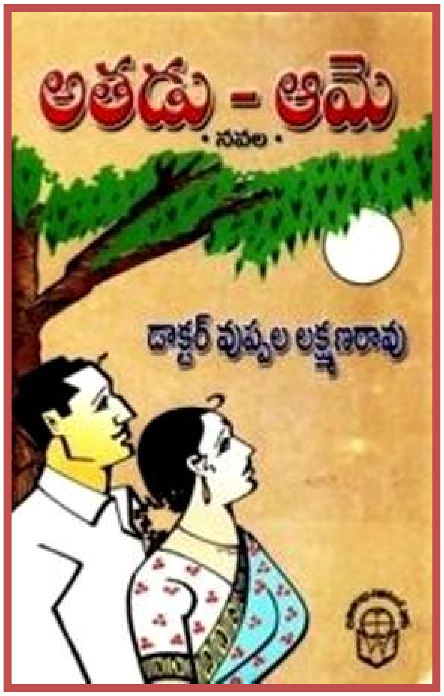

'అతడి' స్వభావం:

"నీ ప్రేముంటే లక్ష్మీ సరస్వతులున్నట్టేగా" అనే శాస్త్రికి భార్య శాంతం అంటే ఎంతో ప్రేమ. పురిటినెప్పులు పడుతున్న భార్యను చూసి స్త్రీ జాతి మొత్తం ఇంత యాతన పడవలసినదేనా? అని అల్లల్లాడిపోతాడు. ముద్దులు మూటగట్టే కూతురిని చూసి కొడుకు పుట్టలేదన్న బాధను మర్చిపోతాడు. ఆ పాపాయిని ప్రాణంలా చూసుకుంటాడు. భార్యాబిడ్డల కోసం ఏమన్నా చెయ్యగలడతడు. భార్యకు ఒంట్లో బాగోలేకపోతే పరిచర్యలు చేసి కాళ్ళు కూడా పడతాడు. ఒక సగటు భారతీయ భర్తకు సరైన ఉదాహరణ అతడు. చాలాసార్లు పురుషాహంకారం అతని మంచితనాన్ని కప్పేస్తుంది. భార్య దినపత్రిక చదువుతానిమ్మనగానే ఇది చాల్లే మీ ఆడవాళ్లకంటూ సినిమాలూ, వాణిజ్యప్రకటనలున్న భాగాన్ని ఆమెకిచ్చి మెయిన్ పేపరు తాను చదువుకునేంతటి పురుషాహంకారం అతనిది. ఆడపిల్లలకీ మొగపిల్లలకీ పెట్టిన కాలేజీలో ప్రొఫెసరు పనికి ధరఖాస్తు పెడతానంటుంది శాంతం. కాలేజీ కురాళ్ళు, తోటి ఉపాధ్యాయుల చూపులూ శాంతం మీద పడడం ఎందుకనిపిస్తుంది శాస్త్రికి. ఆమె ఉద్యోగం చెయ్యడం తనకు ఇష్టం లేదనేస్తాడు. "ప్రాణనాథా నీ ఆజ్ఞ" అంటుంది శాంతం. ఓల్గా నవల "స్వేచ్ఛ" లోని అరుణ, ప్రకాశం పాత్రలకు ప్రేరణ శాస్త్రీ, శాంతం అయి ఉంటారని ఈ నవల చదువుతూంటే అనిపిస్తుంది.

ఓసారీ ఒక కేసు విషయం తనకన్నా ముందర 'లేడీ అయ్యంగారు'కి చెప్పాడని ఆమె వల్లే తెలిసి శాంతం బాధపడితే, "భర్తనేవాడు చిన్నాపెద్దా అబద్ధాలు ఆడవచ్చు. ఆడవాళ్ళు మాత్రం తెల్లారితే లక్షాతొంభై అబద్ధాలు ఆడరూ.." అని తన తప్పిదానికి డిఫెన్స్ చెప్పుకుంటాడు. చదువుకునే రోజుల్లో జరిగిన విషయమొకటి శాంతం చెప్తే విని ఉద్రేకపడిన మనిషే తాను మాత్రం లేడీ అయ్యంగారు, ఊర్వశి, లీలావతమ్మ మొదలైనవారితో కబుర్లాడితే, సరసాలాడితే తప్పులేదంటాడు. పరాయి స్త్రీలని చూస్తే, వారితో కబుర్లాడితే తప్పేముంది? బొత్తిగా మరొకళ్ళతో మాట్లాడకూడదని ఆంక్ష వేస్తే ఎలాగా... అని చిర్రుబుర్రులాడతాడు.

కొన్ని సంగతులు గురించి తన పెళ్ళాం అజ్ఞానంలో ఉండడమే ఇష్టం అంటాడు శాస్త్రి. భార్య అభిప్రాయాలు సరైనవే అయినా తన అభిప్రాయాలతో భిన్నంగా ఉన్నందున వాటిని అంగీకరించలేకపోతూ ఉంటాడతను. సగటు భర్తలాగ తన పెళ్లాం అజ్ఞానంలో, అమాయకత్వంతో ఉండడమే ఇష్టం అంటాడతడు. బయట ఎందరు ఆడవాళ్ళు ఏం మాట్లాడినా శాంతంతో వాదనకు

దిగినప్పుడు ఆమె నోటమ్మట కొన్ని మాటలు విన్నా, ఆమెకు కొన్ని సంగతులు తెలుసని అర్థమైనా పాము కుట్టినట్లుంటుందంటాడు శాస్త్రి. ఇద్దరం చదువుకున్నవాళ్లం అవ్వడం వల్లనే తంటాలేమో అన్నది అతని అభిప్రాయం.

శాస్త్రి గడుసువాడైనా ఇతరులను గుడ్డిగా నమ్మేసే అలవాటు వల్ల సంపాదించిన సొమ్మంతా నష్టపోతాడు. ఇదీ సంగతని భార్యకు చెప్పలేక బెంబేలెత్తిపోతూంటే ఆమే అడిగి తెలుసుకుని ధైర్యం నూరిపోస్తుంది. తన ప్రావిడెంట్ ఫండ్, పెళ్ళికి భర్త తనకు కొనిపెట్టిన నగల జాబితానూ చెప్పి అతనిని స్థిమితపరుస్తుంది. బంగళా నుండి చిన్నింటికి మారిపోవచ్చనీ, పెద్ద కారు అమ్మేసి చిన్న కారు కొనుక్కోవచ్చనీ, మరో నాలుగు పెద్ద కేసులు వాదిస్తే మునుపటికంటా ఎక్కువే సంపాదిస్తావనీ ధైర్యం చెబుతుంది. చిన్నింటికి మారాకా కూడా అన్ని సమయాల్లోనూ శాంతం అతడికి అండగా నిలిచి, ఇంటిపనంతా ఒక్కర్తీ చేసుకుంటూ కాలం నడుపుకొస్తుంది. అలా తన సర్వస్వాన్నీ తన కోసమే అర్పించిన శాంతం అంటే అతనికి వల్లమాలిన ప్రేమ. ఆమె ప్రేమను పొందగలిగినందుకు తనంతటి అదృష్టవంతుడు ఈ ప్రపంచంలో ఉండడనీ, ఎన్ని జన్మలకీ శాంతం ఋణం తీర్చుకోలేనని చెప్తూ ఆమె ప్రేమకు ముగ్ధుడయిపోతాడతడు.

అతడి భోజనప్రియత్వాన్ని గురించి ఓ వ్యాసమే రాయవచ్చు. పొద్దున్నే పళ్ళు తోమగానే కాఫీ పడకపోతే వారం రోజులై ఆకలితో మలమల మాడుతున్నట్లు బాధపడిపోతాడు. కాఫీలో ఒక్కచుక్క పంచదార ఎక్కువైనా తక్కువైనా తాగలేడు. పదిగంటల భోజనంలో పెరుగుబిళ్ల కాస్త పలుచగా ఉంటే పస్తుండటమే నయమంటాడు. పెరుగుపచ్చడిలో ఒక్క నీటిచుక్క ఎక్కువైతే రాచ్చిప్ప పళాంగా గిరాటు వేస్తాడు. పోపులో మినబ్బద్ద మాడిందంటే పీట మీంచే లేచిపోతాడు. రాత్రి భోజనం తరువాత తాంబూలంలో ఏలగ్గింజలు లేకపోతే సణుగుడే! భర్తపై ప్రేమతో శాంతం మాత్రం ఓపిగ్గా అతడి చికాకుల్ని భరిస్తూ అతడికి ఇష్టమయ్యే విధంగా వండిపెడుతూంటుంది. ఇక వంటవాడితో పప్పు ఎలా చేయించాలో కూతురికి వివరిస్తాడు "పేరుకున్న నెయ్యి పూస ఉసిరికాయంత పప్పు ఉడుకువచ్చాక వేస్తే, పప్పు పొంగదు కమ్మగా ఉంటుంది" అని! ముద్ద కూరలూ, ఇంగువ చారు, ఉప్పుడు పిండి, వాసినపోళీ వంటి రుచులే మర్చిపోతున్నాం.. అని వాపోతాడొక సందర్భంలో! ఇంకా ఓమాటు మీటింగుకని పొరుగూరు వెళ్తూ వెళ్తూ ఆవకాయ కోసం చెట్టు మీద మామిడికాయలు దెబ్బ తగలకుండా ఎలా దింపించాలో, వెల్లుల్లి ముక్కావకాయ, బెల్లపావకాయ, మెంతికాయ, వేపగింజలు వేసి మాగాయ చేయించడం మర్చిపోవద్దంటూ కూతురికి జాగ్రత్తలన్నీ మరీ మరీ చెప్పి వెళ్తాడు. అవన్నీ చదువుతుంటే ఇతగాడు వంటచేయడంలో కూడా భీముడేనేమో అనిపించకమానదు.

ఏ పని చేసినా, ముందు స్వలాభాన్ని చూడడం అలవాటతడికి. ఈ గుణం వల్లే పోగొట్టుకున్న డబ్బుకి మూడింతలు మళ్ళీ సంపాదించగలుగుతాడు. ముప్ఫై రెండేళ్ల పిన్న వయసుకే గవర్నమెంట్ ద్వారా అడ్వకేటు జనరలుగిరీ సంపాదించుకున్న ప్రఖ్యాత బారిష్టరవుతాడతడు. ఆంగ్లప్రభుత్వానికంతటి విధేయుడు కాబట్టే భార్య కాంగ్రెస్ లో చేసి క్విట్ ఇండియా ఉద్యమంలో పాల్గొని, ఖద్దరు

కట్టడం ఎంతమాత్రం నచ్చదతనికి. కానీ స్వాతంత్ర్యం వచ్చాకా భార్య ద్వారా కాంగ్రెస్ లో చేరి, ఆమె సిఫారుసుతో ఎన్నికల్లో నిలబడి మంత్రి అయిపోవాలని అతని అభిలాష. తానంటే ఎంత ప్రేమ ఉన్నా, జైలుకెళ్ళొచ్చిన ఉద్యమకర్తగా భర్త స్వార్థాన్ని సహించలేకపోతుంది శాంతం. ఇన్నాళ్ళుగా జమిందారుల కేసులు వాదించి, గెలిచి, వెలకొద్దీ రైతుకుటుంబాలకు అన్యాయం చేసి డబ్బు గడించినవాడు మంత్రి అయి ప్రజలకు ఏం న్యాయం చేస్తాడన్నది శాంతం వాదన. "నా కుటుంబం కోసం, నా పొట్ట కూటి కోసం యమయాతన పడుతుంటే; చేసేదంతా అధర్మం..చెప్పేదంతా అశ్లీలం.. పలికేది అబద్ధం.. నీ బ్రతుకే అనర్థం.. అని శాంతం అనడాన్ని సహించలేకపోతాడు అతడు. ప్రపంచ మహాప్రవాహంలో నేనొక నీటిబొట్టుని.. నేనేమన్నా శాస్త్రకారుణ్ణా?" అన్నది అతడి వాదన. ధనార్జన పెరిగిన కొద్దీ అతడిలో పెరుగుతూ వస్తున్న స్వార్థపూరిత ఉద్దేశాలను మార్చాలని సంకల్పించుకుంటుంది చివరికామె. "ఎంత సేపూ నీ ఖ్యాతీ, నీ గొప్పా, నీ మర్యాదా, నీ స్వార్థం చూసుకోవడమేనా? ఒకరికి ఉపకారం చేద్దాం అని అక్కరలేదూ?" అని ఆమె వాదిస్తుంది. అతడిలోని ఊసరవిల్లి మార్పులు వేదన పెడుతున్నాయనీ, అతడిపై ప్రేమ ఉన్నది కాబట్టే మార్పుని కోరుకుంటున్నాననీ, అతడిలో స్వార్థం తగ్గిన నాడు మళ్ళీ వస్తానని చెప్పి నెలల పిల్లనూ, కూతురిలా పెంచుకుంటున్న శుభను తీసుకుని ఇంట్లోంచి వెళ్ళిపోతుంది శాంతం. ఆమె తిరిగి వస్తుందా? ఇద్దరూ మళ్ళీ కలుస్తారా? అతడిలో మార్పు వస్తుందా? మొదలైన ప్రశ్నలకు తరువాయి కథే సమాధానం!

<u>అతడిలో మెచ్చదగిన అంశాలు:</u>

సీమలో చదువుకున్నందువల్ల శాస్త్రికి ఇంగ్లీషువారన్నా, ఇంగ్లాండన్నా అభిమానం. అతని హృదయంలో భారతీయత ఉన్నా మేధస్సులో అంతా పాశ్చాత్యమే. ఉదయం జంధ్యం వేసుకుని శాస్త్రోక్తంగా తద్దినం పెట్టీ, బారిష్టరీ చేస్తూంన్నందువల్ల సాయంత్రం "సర్" భోజనానికి పిలిచారంటూ క్లబ్బుకీ వెళ్తాడు. జనాలు తెలుగు రుచులు మర్చిపోతున్నారు, తెలుగు భాష మర్చిపోతున్నారని బాధా పడతాడు, మళ్ళీ భార్యకు ఇంగ్లీషులోనే ఉత్తరాలూ రాస్తాడు. అయితే, భారతీయులను గురించి అతడు చెప్పిన జోశ్యం నిజమైందని మాత్రం ఆశ్చర్యం కలిగింది నాకు. "ఇంగ్లీషువాళ్లకు పోటీగా మనవాళ్ళు హిందూ ధర్మం, హిందూ సాంప్రదాయం అంటూ నెట్టుకు వస్తున్నారు గానీ మనకు స్వాతంత్ర్యం వచ్చాకా ఇంగ్లీషు వాడిని పంపించివేసినా మన దైనందిక జీవితం లోనూ, వేషభాషల్లోనూ చివరికి నైతిక జీవనం లోనూ కూడా పూర్తిగా పాశ్చాత్య నాగరికత అవలంబించేస్తాం. రాజకీయంగా జాతీయత ఉంటుంది కానీ సాంఘికంగా ఇంగ్లీషు దొరల్లాగైపోతాం. మనం ముందుకు రావాలంటే ఇంగ్లీషువాడిని అనుసరించి తీరాలి. వాడికీ మనకీ పుస్తెముడే. రేపు ఏ విప్లవమో వచ్చి అది జారుముడి కావచ్చు. కానీ... ఆ ముడి ముడిలాగే ఉంటుంది. దాన్నెవడూ విప్పడు. మనమే విప్పనీయం కూడా. అది మన మెడకే ముడి అని మన కుర్రాళ్ళు అరిచినా ఇంగ్లీషువాడికీ, మనకీ ఆ కొంగుముడి ఆచంద్రార్కం స్థిరం.." అంటాడు అతడు. స్వాతంత్ర్యం వచ్చి ఇన్నేళ్ళయినా ఈ మాటల్ని మనం కాదనగలమా?!

మరోమారు కళ గురించి చర్చ వచ్చినప్పుడు కళ కళ కోసం కాదు అందులో ఒక ఆదర్శం ఉండాలి అంటుంది శాంతం. కవినీ, చిత్రకారుణ్ణీ,గాయకుడినీ వాళ్లమటుకు వాళ్లని వదిలెయ్యాలి. కళ పూనితే రాస్తారు లేకపోతే లేదు. స్వేచ్ఛ ఇస్తేనే కళ పుడుతుంది..

ఈ కవిత ఇలా రాయి, ఈ పాట ఇలా పాడు అంటే కళాకారుడికి ఎలా కుదురుతుందీ అని ప్రశ్నిస్తాడు శాస్త్రి. ఇటువంటి భావాలు వ్యక్తపరచినప్పుడు పాఠకులకు అతడిలో ఒక కొత్త శాస్త్రి కనిపిస్తాడు .

ఓసారి ఇంగ్లాండు అనుభవాల గురించి చెప్తూ అక్కడ తనకు పరిచయమైన దొరసానుల స్నేహాలను గురించి శాంతానికి చెప్తాడు శాస్త్రి. వేరా జాన్ స్టన్, మెడ్జి మెకార్మిక్, జీన్ బ్రాడ్ఫర్డ్, ఏడ్నా బెన్నెట్, హెన్నీ సల్లివన్ మొదలైనవారితో స్నేహాలూ, అవెంత దూరం వెళ్ళాయో ఆ కథలన్నీ చెప్తాడామెకు. ఒకసారి హెన్నీ తనపై మనసుపడిన సంగతి, బ్రహ్మచర్యాన్ని నిలబెట్టుకోవడం కోసం ఆ రాత్రి తానెంత నిగ్రహంతో మెలిగాడో చెప్తాడు. నిగ్రహంతో తన ధర్మాన్నెలా నెలబెట్టుకోగలిగాడో చెప్తున్నప్పుడు అతడిలో నిజాయితీ, మనోబలం ఎంత గొప్పవో తెలుస్తాయి.

చివరలో ఓచోట "నీ అపరచాణక్యం చూసి నవ్వాలో.. ఏడవాలో కూడా తెలీకుండా వుందోయ్!" అని శాంతం అంటే, "నువ్వు నన్ను చూసి ఏడవనూవద్దు.. నవ్వావద్దు. ఎప్పటిలాగానే ప్రేమించు నన్ను!" అంటాడు శాస్త్రి. శాంతం పట్ల అతడికి ఉన్న ఈ వల్లమాలిన ప్రేమే శాస్త్రిలోని ప్రత్యేకమైన సుగుణం. మరో సందర్భంలో "సొమ్ము నాదైతేనేం అసలు నేనే నీవాడిని.." అంటాడు. ఈ ఒక్క మాటా విన్నప్పుడూ శాంతం లాగనే మనమూ అతడిలోని లోపాలన్నింటినీ క్షమించేయచ్చేమో అనిపిస్తుంది నాకు.

(మరొక నవలానాయకుడి గురించి వచ్చే సంచికలో)

COMMENTS

రచయిత్రి బ్లాగు

తృష్ణ:(http://trishnaventa.blogspot.in)